

Lojuesed ja so Weiksed, ja keik, mis sul jal on; ma tahhan sind sijn ioita, ja keik so Perre-Rahwas, ja keik, mis sul on, et sa mitte tehwaks ja Sandeks ei ja omma Perrego, seit sedda Nålga on weel wiis Alastad. Ja üttelge remmale, et teie keikide Silmad mind on näinud, ja et minno Eu teile sedda on råk inud; ja nimmerage temina ette keik minno Au siin Egirtusse-Maal, ja keik, mis teie ollete näinud; et teminia agga töötaks seie tulla.

§. 298. Slis haffas ta Benjamin! ümber Koela ja nuttis, ja terretas felk omad Bennad ðiae Wanna-Wisi, ja pärast sedda råkisid temina Bennad temmaga, ja vallusid temmalt emma patto ande's. Se Kenne sai pea Kuninga ette, et Josep. Bennad olli temina jure tulnud, ja se Aðsi olli hea Kuninga ja keige temma teenritte Melest.

S. 299.

§. 299. Ja Kunningas Baras ütles Goseppile, ta piddi laßma ommad Ben-nad nende Wilja. Koormad ðrawia Kanaani. Male, ja neile Bankrid ja Hobbosed Pasa andma, et nemad nendega woiksid omma wanna Issa, ja om-mad Maesed ja wåetimad Lapsed årratua Egiptusse. Male. Ja våelegi ütles Kun-nigas: Ma tahhan teile sedda keigeparre-mat Maad, mis Epistusse. Kunningri-tis on, Ellamisse. Paigaks anda, ja sõge Keigeparremast Ma-Wiliast; ja teie Silm ðrgo armatsego mitte omma MaJa-Niis-to, ehk muid tühje Aðjo ni kaugete wed-dada, seit et se, mis Keigeparrem Egi-pusse-Maal, peab teie pârralt ollema. Ni helde olli Kunningas nende wasto selke pârrast, et Josep ni paljo ta Melest maksis.

§. 300. Josep fulutas sedda keik omma Wendadele, Kunninga Sanna mõda, ja andis